

yde sin Støtte til det saa paatrængende nødvendige Arbejde til Hjælp for Børnene i alle de af Krigen hjemsøgte Lande, opfordrer Raadet til saa hurtigt som muligt at tage under Overvejelse, paa hvilken Maade Folkeforbundets moralske Indflydelse kan gøres gældende i denne menneskekærlige Sags Tjeneste.“

Det 2. Udvalg havde ligeledes behandlet Spørgsmaalet om et mellemfolkeligt Hjælpeprog; men Forsamlingen vedtog at gaa over til Dagsordenen uden at træffe nogen Beslutning om Sagen. Derimod gav Forsamlingen sin Tilslutning til en Resolution til Fordel for mellemfolkeligt intellektuelt Samarbejde.

Fra indisk Side var der fremsat en Anmodning om, at Indien, der maatte anses som et af de store Industrilande, blev repræsenteret i det internationale Arbejdsbureaus styrende Raad. Ifølge Versaillestraktatens Art. 293, 3. Stk. skal nemlig af de 12 Personer, som repræsenterer Regeringerne i det nævnte Raad, 8 udpeges af de Forbundsmedlemmer, som har størst industriel Betydning.

Efter Indstilling af det 2. Udvalg, der havde behandlet Sagen, indtog Forsamlingen imidlertid det Standpunkt, at Spørgsmaalet faldt udenfor sammes Kompetence, idet den anførte Artikels 5. Stk. udtrykkelig bestemmer: „Eventuelle Stridigheder vedrørende Spørgsmaalet om, hvilke Forbundsmedlemmer der har den største industrielle Betydning, skal afgøres af Folkeforbundets Raad“.

Ifølge Forbundspagts Art. 7, 4. Stk. nyder Forbundets Tjenestemænd, saalænge de optræder i Forbundets Ærinde, diplomatiske Forrettigheder og Friheder. Paa Grundlag heraf og under Henvisning til de store praktiske Vanskeligheder, som ved

disse Tjenestemænds Rejser er forbundet med Fremskaffelse af Pas og Visa i de forskellige Lande, var der fra Generalsekretariatets Side stillet Forslag om, at samme for Forbundets Tjenestemænd skulde kunne udfærdige diplomatiske Pas, der skulde have Gyldighed uden Visum. Det 2. Udvalg gav imidlertid ikke dette Forslag sin Tilslutning, idet man maatte anse Staternes Pasudstedelsesret som Udslag af en Højhedsret, som ikke tilkommer Folkeforbundet som saadant. Derimod vedtog Forsamlingen efter Udvalgets Indstilling følgende Beslutning:

„Folkeforbundets Generalsekretær skal for hvert Medlem af Sekretariatet samt for Forbundets Tjenestemænd udfærdige et Legitimationskort, som bevidner vedkommendes Identitet og Arten af hans Hverv. Paa Forevisning af dette Kort og efter Anmodning af Generalsekretæren, vil den Regering, hvis Undersaat den paagældende er, udfærdige eller af en hvilken som helst af sine diplomatiske Repræsentanter, eller af sin konsulære Repræsentant i Genf, lade udfærdige et diplomatisk Pas, som muliggør det for den paagældende Tjenestemand, under Udøvelsen af alle de i Forbundspagts Art. 7 foreskrevne Rettigheder og Friheder, at udføre det ham overdragne Hverv, og som er gyldig for det Tidsrum, som Hvervets Udførelse medfører indenfor de Grænser, som angives af Generalsekretæren.

Diplomatiske Visa skal i paakommende Tilfælde efter Anmodning fra Folkeforbundets Generalsekretær udfærdiges vederlagsfrit af de diplomatiske eller konsulære Repræsentanter for de Magter, til hvis Omraade Tjenestemanden skal begive sig for at udføre sit Hverv“.

København, i Marts 1921.

Herluf Zahle. L. Moltesen. P. Munch. Bent Holstein. F. J. Borgbjerg.
Georg Cohn. Henni Forehammer.